

Rigspolitichefen oplyste bl.a., at i alt 20 personer fra Letland i perioden fra den 1. januar 1993 til den 31. december 1994 ansøgte om asyl i Danmark, medens antallet af asylansøgere fra Estland og Litauen udgjorde henholdsvis 214 og 229 personer. Der blev i alle de sager, der blev afgjort i den omhandlede periode, givet afslag på ansøgningen om asyl.

Samtlige lettiske asylansøgere blev i forbindelse med opholdet i Danmark sigtet for overtrædelse af straffeloven eller særlovgivningen, medens antallet af sigtede asylansøgere fra Estland og Litauen udgjorde henholdsvis 152 og 174 personer.

Endvidere blev 39 ikkeasylansøgere fra Letland, 93 ikkeasylansøgere fra Estland og 106 ikkeasylansøgere fra Litauen sigtet for overtrædelse af primært straffeloven i den omhandlede periode.

Endvidere anførtes, at det er Rigspolitiets vurdering, at indgåelse af en viseringsfrihedsaftale med Letland vil medføre, at antallet af asylansøgere og antallet af sigtede personer fra Letland hurtigt vil blive af samme størrelsesorden, som det er tilfældet for Estlands og Litauens vedkommende.

Endelig oplyste Rigspolitiet, at der i løbet af sommeren 1995 forventes udstationeret en dansk polititjenestemand i Vilnius med henblik på at dække alle tre baltiske lande, og at der i kraft heraf ville kunne tilvejebringes et bedre grundlag for at vurdere situationen i Letland og en eventuel viseringsfrihedsaftales betydning for udviklingen i den illegale indvandring i Danmark med udgangspunkt i Letland og kriminaliteten begået af personer fra Letland i Danmark. Det bemærkedes i den forbindelse, at det er Rigspolitiets vurdering, at den organiserede kriminalitet i Letland spiller en betydelig rolle, der, for så vidt angår omfang og betydning for samfundslivet, i hvert fald ikke er mindre end i de øvrige to baltiske lande.

På denne baggrund vil spørgeren kunne forstå, at spørgsmålet om viseringsfrihed i forhold til de tre baltiske lande ikke er uproblematisk.

Ved vurderingen af, om der bør indføres visumfrihed over for statsborgere fra Letland, må der lægges afgørende vægt på en række momenter, hvoraf nogle må underkastes en nærmere, tilbundsående undersøgelse.

På den ene side må der lægges vægt på de nære forbindelser mellem de nordiske og baltiske lande.

På den anden side må dette moment dog sammenholdes med en nærmere undersøgelse af det kriminalitetsmønster og indrejsemønster, som er beskrevet af Rigspolitichefen.

Endvidere må der lægges vægt på oplysninger om menneskerettighedssituationen i Letland samt ikke mindst udviklingen i de baltiske landes håndtering af flygtninge, særlig spørgsmålet om, hvorvidt flygtninge, der opholder sig i de baltiske lande, behandles retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, og hvorledes flygtningeadministrationsapparatet i øvrigt tænkes opbygget. Spørgsmålet om de baltiske landes tilslutning til FN's flygtningekonvention vil i den forbindelse være af afgørende betydning.

Når disse undersøgelser er tilendebragt, vil jeg kunne vende tilbage til spørgeren med et endeligt svar på, om der skal indføres visumfrihed over for statsborgere fra alle de baltiske lande.

Spm. nr. S 1623

Til indenrigsministeren (11/5 95) af:

Aage Frandsen (SF):

»Vil en kommune, der er en del af et amtsligt trafikselskab, kunne melde sig ud af trafikelskabet under påberåbelse af nødret, når busdriften i kommunen overhovedet ikke fungerer?«

Begrundelse

Når en kommune som Esbjerg Kommune ikke i lang tid har haft noget, der bare minder om normal busdrift, må kommunen i en sådan nødsituation kunne trække sig ud af det amtslige trafikfællesskab, så længe trafikelskabet ikke kan opfylde forpligtelsen til at sikre busdriften på tilfredsstillende vis.

Svar (22/5 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Efter lov nr. 114 af 29. marts 1978 om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet er en kommune forpligtet til at deltage i en fælleskommunal trafikvirksomhed, når amtsrådet og kommunalbestyrelserne i mindst en tredjedel af amtskommunens